

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΤΡΙΤΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Τέτοια λόγια λοιπόν είπαν οι Κορίνθιοι. Αλλά επειδή έτυχε να βρίσκεται τότε στη Λακεδαίμονα πρεσβεία των Αθηναίων, η οποία ήρθε νωρίτερα γι' άλλες υποθέσεις, μόλις αντιλήφθηκαν (τα μέλη της) τους (απαγγελθέντες) λόγους, αποφάσισαν ότι έπρεπε να παρουσιαστούν ενώπιον των Λακεδαιμονίων, όχι για να απολογηθούν κατά των κατηγοριών τις οποίες διατύπωναν οι πόλεις, αλλά για να καταστήσουν γενικά φανερό ότι (οι Λακεδαιμόνιοι) έπρεπε να μην προβούν βιαστικά σε αποφάσεις, αλλά να σκεφτούν ώριμα. Και συγχρόνως ήθελαν να φανερώσουν τη δύναμη της δικής τους πόλης και να υπενθυμίσουν στους μεγαλύτερους ό,τι ήδη γνώριζαν και να διηγηθούν στους νεότερους ό,τι αυτοί δεν ήξεραν, γιατί θεωρούσαν ότι υπό την επιρροή των επιχειρημάτων τους (οι Λακεδαιμόνιοι) θα στρέφονταν περισσότερο προς την ειρήνη παρά προς τον πόλεμο.

Γ2. α) ἐνεκάλουν → ἐγκαλοῖεν

ταχέως → θᾶπτον

σφετέραν → ὑμετέραν

σημῆναι → σημαεῖ

τραπέσθαι → τετράφθαι

Γ2. β) Ἐβούλετο / Ἡβούλετο καὶ ὑπομνήσεις ποιήσασθαι τῷ πρεσβυτέρῳ οὗ ἦδει / ἦδεῖν.

Γ3. α) 1. ὥς ἦσθοντο τῶν λόγων : δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

2. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένων, δηλῶσαι δὲ περὶ τοῦ παντὸς : κύρια πρόταση.

3. ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν : δευτερεύουσα ονοματική αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο «τῶν ἐγκλημάτων».

4. ὥς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη : δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση.

5. ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον (εἴη) : δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση.

Γ3. β) «ὅση εἴη δύναμιν»: Η δευτερεύουσα ονοματική πρόταση εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου «εἴη», γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου «ἐβούλοντο» και δηλώνει το υποκειμενικό και αβέβαιο.

Γ3. γ) τῶν ἐγκλημάτων πέρι : εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει αναφορά ως επιρρηματικός προσδιορισμός στη μετοχή «ἀπολογησομένων».

ἀπολογησομένων : επιρρηματική τελική μετοχή συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο του απαρεμφάτου «αὐτοὺς» ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο απαρέμφατο «εἶναι».

ὧν : αντικείμενο του ρήματος «ἐνεκάλουν», μέσω του φαινομένου της ἑλξης του αναφορικού από τον τύπο της κύριας πρότασης «τῶν ἐγκλημάτων», αντί του τύπου «οἷς».